

aut ipsa secundum sese, aut ad aliud. Species igitur, in quibus omnis versatur oratio, hæc sunt numero. His autem utimur & in consultatione ciuili, & apud iudices, & circa aliquid certæ personæ dictionem de quibus quidem omnibus ita poterimus apertè dicere, si singillatim vniuscuiusque speciei vim, & vsum, & exercitationem numero comprehendiderimus. Et primum quidem de suasionibus est, dissuasionibusque dicendum. Ipsarum enim vsum in demonstratiuo, deliberatiuoque genere locum in primis habet. Vt igitur summam dixerim, suasio est ad aliquid eligendum, aut dicendum, agendumve exhortatio. Dissuasio verò, ne quid eligatur aut dicatur agaturve, dehortatio. His autem ita definitis suasor ostendat oportet hæc, ad quæ exhortatur, & iusta, & legitima, & vtilia, & honesta, & iucunda, & facilia factu esse. Quòd si minus id poterit, demonstrandum erit, cum ad laboriosa, & possibilia esse, & quam necessaria: dissuasor autem ex contrariis dehortetur oportet, vt neque iustum, neque legitimum, neque vtile, neque honestum, neque iucundum, neque factu possibile hoc sit, vel saltem & laboriosissimum id esse, & minimè necessarium. Omnes autem actiones harum vtriusque sunt causarum participes: quare dubitandum non est, quin oratio harum alteram contineat. Quæ igitur suadentes, dissuadentesque desiderare cõueniat, hæc sunt. Definire autè iam aggrediar vnumquodque horum quid sit, demonstrabiturque. vnde ea nobis in dicendo suppeditemus. Iustum igitur est, hominùm plurimorum non scripta consuetudo, honesta, turpiãque determinans: id verò est honorare parentes, amicis benefacere, & beneficiis gratiam referre. Hæc enim, & his similia, non iubent scriptæ leges hominibus faciunda, sed consuetudine non scripta, & communi quadam lege legitimum fit. Iusta igitur hæc sunt. Lex autem, est communis ciuitatis consensus, qui scriptis præcepit quomodo vnumquodque agendum sit. Vtile verò est, præsentium bonorum conseruatio, aut absentium comparatio, aut malorum instantium propulsatio, aut futurorum incommodorũ inhibitiõ. Hoc autem diuidas oportet, priuatis quidem hominibus in corpus, & animum, & res extirias. Corpori enim est vtile robur,

A ἢ αὐτὸ καὶ αὐτὸ, ἢ πρὸς ἄλλο. τὰ μὲν οὖν εἰδὴ τῶν λόγων περὶ αὐτὰ ἀρεθμῶδες ἔστιν. χρῆσθαι δὲ ἢ αὐτοῖς ἐν τε πρὸς κοινὰς δημοκρατίας, καὶ πρὸς πρὸς τὰ συμβόλαια δικαιοκρατίας, καὶ πρὸς ἰδίαις ὀμιλίαις. οὗτω δὲ αὐτὸ ἐπιμότατον λέγειν πρὸς αὐτὸν τὸν κηδεμόνα, εἰ καὶ καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀπολαβόντων, ἀπελευθερωσάμεθα τοὺς δυνάμεις αὐτῶν, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὰς ποσὶδας καὶ τὰς ποσὶδας καὶ τὰς ποσὶδας καὶ τὰς ποσὶδας (ἐπιπρὸς ἐν τῇ ἰδίαις ὀμιλίαις, καὶ τῇ κοινῇ δημοκρατίας, ἐν τοῖς δὲ μέλλουσιν αὐτῶν χεῖρας ὅτι) διὰ τὸ μὲν αὐτὸ καὶ τοῦ αὐτοῦ οὐδὲ εἰπεῖν, πρὸς ἑσπῆ μὲν ὅτιν ὅτιν πρὸς ἀρεθμῶδες, ἢ λόγους, ἢ ποσὶδας περὶ κλησῶν ἀποεσπῆ δὲ, ἀποεσπῆσας, ἢ λόγων, ἢ ποσὶδων διακάλισις. οὗτω δὲ τούτων διακάλισιν, τὸν μὲν πρὸς τρέπαντα καὶ δὲ κενύειν ταῦτα ἐφ' ἃ παρεκκελεῖ, δίκαια ὄντα καὶ νόμιμα, καὶ συμφέροντα, καὶ καλὰ, καὶ ἢ δὲ αὐτὰ, καὶ ἢ δὲ αὐτὰ ποσὶδωσιν. εἰ δὲ μὴ, δίκαια τε δὲ κενύειν, ὅταν ὅτιν δὲ χεῖρας παρεκκελεῖ, καὶ ὡς ἀγαθὰ ταῦτα ποιεῖν ὅτι. τὸν δὲ ἀποεσπῆσας, δὲ εἰ δὲ αὐτῶν ἐναντίων κάλισιν ὅτιν φέρειν, ὡς οὐ δίκαιον, οὐδὲ νόμιμον ὅτιν, οὐδὲ συμφέρον, οὐδὲ καλόν, οὐδὲ ἢ δὲ οὐδὲ δὲ αὐτῶν ποσὶδωσιν ὅτιν εἰ δὲ μὴ, ὡς ἐργῶδες, καὶ ὡς ἀγαθὰ. ἀπασθὰ δὲ αὐτὰ ποσὶδας καὶ τρέπαντα τούτων ἀμφοτέρων, ὡς κενύειν ἢ ὑποδέσσειν ἔργων ταῦ λόγων ἀποεσπῆσας. ὡν μὲν οὐδὲ ὅτιν δὲ εἰ δὲ πρὸς τρέπαντας καὶ ἀποεσπῆσας, ταῦτα ὅτιν. ὅτιν δὲ αὐτῶν δὲ πρὸς αὐτῶν τούτων ἔστιν καὶ ὅτιν, καὶ εἰ δὲ αὐτῶν πρὸς αὐτῶν τούτων ἔστιν τὸ ἢ δὲ ἀπασθῶν, ἢ τὸ ἢ δὲ πλείστων ἔδος ἀγαθῶν, διορίζον τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ. ὅτιν δὲ ὅτιν, τὸ γυνείας πρῶτον, καὶ φίλους ὅτιν ποιεῖν, καὶ πρὸς ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν ἀποεσπῆσας. ταῦτα γὰρ καὶ τὰ πύττις ὅμοια, οὐ πρὸς τὰ τούτοις τοῖς ἀνθρώποις οἱ γεγραμμένους νόμους ποιεῖν, ἀλλ' ἔσθ' ἀγαθῶν καὶ κενύειν νόμους μίξεται. τὰ μὲν οὖν εἰδὴ δίκαια, ταῦτα ὅτιν νόμους δὲ ὅτιν, ὅμοιοδίκαια πόλιως κοινόν, διὰ γραμμάτων πρὸς τὰ ὅτιν πῶς καὶ ποσὶδωσιν ἔσθ' αὐτῶν. συμφέρον δὲ ὅτιν ἢ δὲ ἀγαθῶν ἀγαθῶν φυλακῆ, ἢ ἢ δὲ μὴ πρὸς αὐτῶν κηδεσῶν, ἢ ἢ δὲ ὅτιν κηδεσῶν βλαβερῶν διακάλισις διακάλισις ἢ δὲ ὅτιν, τοῖς μὲν δὲ αὐτῶν εἰς σώμα καὶ ψυχῆ, καὶ τὰ ὅτιν κηδεσῶν. σώματι μὲν οὐδὲ συμφέρον, ἢ δὲ μὲν.

ἢ δὲ ἀγαθῶν κηδεσῶν ἀποεσπῆσας, ἢ δὲ πρὸς ἀγαθῶν κηδεσῶν βλαβερῶν διακάλισις διακάλισις ἢ δὲ ὅτιν, τοῖς μὲν δὲ αὐτῶν εἰς σώμα καὶ ψυχῆ, καὶ τὰ ὅτιν κηδεσῶν. σώματι μὲν οὐδὲ συμφέρον,